

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

VI Обикновено Народно Събрание

(първа редовна сесия)

XV заседание, понеделникъ 12 Ноемврий, 1890 г.

(Отворено въ 1 часа и 30 м. слѣдъ пладнѣ подъ прѣдсѣдателството на подпрѣдсѣдателя г-на Ив. Андоновъ).

Прѣдсѣд.: (Звъни). Засѣданието се отваря. Г-нъ секретарьтъ ще прочете списъкътъ на г-да прѣдставителитѣ, за да се види, кой присѣтствува и кой отсъствува въ днешното заседание.

Секр. Ст. Калчовъ (Чете списъкътъ). Отсъствуватъ: Я. Руселиевъ, К. Поповъ, Данаилъ Караджовъ, Ник. Ючъ-Ормански, Д-ръ Михаловъ, Шабанъ Халиловъ, Ст. Цвикю, Иосифъ Богдановъ, Хр. П. Никифоровъ, Дим. Пашковъ, Ив. Ибришимовъ, Ст. Симеоновъ, Хр. Ивановъ, Костаки Станчевъ, Пандушъ Юрдаповъ, Ник. Странски, Хр. Ангеловъ, Илия Сакаровъ, Герчо Караколевъ, Ат. Митевъ, Д. Милковъ, Ив. Кълвачовъ, Симо Гиговъ, М. Каролѣвъ, Ник. Руменовъ, Ник. Момчиловъ, Ив. Халачовъ, Пеню Русевъ и Петръ Черкезтъ.

Прѣдсѣд.: Отъ цѣлото число прѣдставители отсъствуватъ 30 души. Има, значи, законното число прѣдставители, за да се пристъпи къмъ разглежданieto на въпроситѣ, положени на дневний редъ.

Прѣди да се почне разглежданieto на въпроситѣ, положени на дневний редъ, ще се прочете съкратений протоколъ отъ пб-миналото заседание.

Секретарь Хр. Лѣкарски: (Чете протоколътъ отъ XIII-о заседание.)

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой отъ г-да прѣдставителитѣ да направи бѣлѣжка върху прочетений протоколъ?

Г-нъ Божилъ Поповъ има думата.

Божилъ Поповъ: Азъ заявявамъ, че не можемъ да направимъ никакви забѣлѣжки, тъй като повечето отъ г-да депутатитѣ не можахме да чуемъ нищо отъ прочитанието. (Гласове: Чухме, чухме!).

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска да говори освѣнъ г-нъ Поповъ, то прочетений протоколъ ще дамъ на гласуване. Който не приема прочетений протоколъ за точенъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи, протоколътъ се приема за точенъ.

Г-нъ секретарьтъ ще прочете съкратений протоколъ отъ миналото засѣдание.
Секр. Хр. Благоевъ: (Чете съкратений протоколъ отъ XIV, засѣдание).

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой отъ г-да прѣдставителитѣ да направи забѣлѣжка върху прочетений протоколъ?

Хр. Векиловъ: До колкото помня, г-нъ секретарьтъ трѣбва да е пропусналъ, гдѣто азъ говорихъ по прошеннето на г-на Юрданъ Неновъ отъ Пазарджикъ, който е подалъ въ Нар. Събрание прошение за опрощаване 40 лири зарадъ това, защото Пост. Комиссия, която заедно съ Общинското Управление засѣдава за опрощаване на тѣзи пари, е намѣрила за добръ да остави просбата му безъ послѣдствие. Ако е пропуснато, това въ протокола, да се земе въ внимание.

Прѣдсѣд.: Забѣлѣжката на г-на Векилова ще се земе въ внимание.

Младенъ Ивановъ: Азъ има да забѣлѣжа, че Иона Маркова е отъ село Буйнци а не отъ с. Боянци. И второ, има да забѣлѣжа, че азъ направихъ прѣдложението да ѝ се отпустне пенсия отъ 50 лева.

Прѣдсѣд.: Забѣлѣжката на г-на! Иванова ще се земе въ внимание.

Понеже никой другъ не иска да говори, то прочетений отъ г-на Секретаря протоколъ приема се за точенъ.

Г-да прѣдставители! Постъжнито е отъ М-рството на Ф-тѣ, едно съобщение, което се касае до сключенитѣ търговски договори между България и държавитѣ: Англия, Швейцария, Франция, Германия и Австро-Унгария.

Г-нъ секретарьтъ ще прочете това прѣдложение.

Секр. Костовичъ: (Чете)

„Министерство на Финанситѣ, Отдѣл. за косвеннитѣ даждия, № 39097, Ноември 10 день, 1890 г. Г. София.

Господине Прѣдсѣдателю,

Съгласно чл. 5-й отъ закона за сключване търговски договори отъ 1887 година тукъ приложени, като Ви испращамъ, въ прѣписъ, четири Доклада до НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО подъ № № 47906, 17561, 34024 и 35961, придружени съ послѣдвалитѣ по тѣхъ Височайши Укази подъ № № 259, 89, 164 и 176 относително утвърждението сключенитѣ търговски спогодби на България съ Англия, Германия, Франция, Швейцария и Австро-Венгрия, имамъ честь да Ви моля, да благоволите и ги поднесете на прѣгледване и одобрение въ настоящата сессия на Народното Събрание.

Министръ: (под.) Хр. Бѣлчовъ“.

Първиятъ докладъ има слѣдующото съдържание: (Чете)

„На Първообразното съ собствената на НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО, ржка написано:

„одобрѣно ФЕРДИНАНДЪ“.

Докладъ до НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО Княза. № 47,906.

Господарю!

На основание закона за сключване търговски договори съ другитѣ държави отъ 17 Декемврий 1887 година и на основание на постановленията на Министерския Съвѣтъ отъ 31 Октомврий и 18 Ноемврий тек. година, протоколи № № 95 и 102, най-покорно молимъ ВАШЕ ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО да благоволите чрѣзъ подписването приложений тукъ указъ, да утвърдите направената търговска спогодба между България и Англия, сключена съ размѣнение на ноти между Министра на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията на Княжеството и Английскій Дипломатическій Агентъ и Генераленъ Консулъ въ София Г. Оконоръ.

Сме, Господарю, на ВАШЕ ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО най-покорни служители и вѣрни подданици.

На първообразното подписали: Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията: Д-ръ Странски и Министръ на Финанситѣ: Ив. Саллабашевъ.

14 Декемврий 1889 год. Ст. София.

Съ първообразното вѣрно:

Началникъ на Отдѣлението (под.) А. А. Храповъ.“

У К А З Ъ

№ 259.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По прѣдложението на Нашитѣ Министри на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията и на Финанситѣ, прѣдставено Намъ съ докладътъ имъ отъ 14-й того подъ № 47,906, възъ основание на законътъ за сключване търговски договори съ другитѣ държави отъ 17-й Декемврий 1887 година и съгласно постановленията на Министерския Съвѣтъ отъ 31 Октомврий и 18 Ноемврий текущата година протоколи № № 95 и 102

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Утвърждаваме слѣдующата търговска спогодба между България и Англия, сключена съ размѣнение ноти мѣжду Нашии Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията и Английскій Дипломатическій Агентъ и Генераленъ Консулъ въ София, както слѣдва:

1) Всички Английски стоки, които се внасятъ въ България, облагатъ се съ 8% мито ad valorem, безъ да се нарушава клаузата за най-облагоприятствуваната държава, било по отношение на транспорта на стокитѣ, било въ всеко друго отношение. Освѣня това, плащатъ полупроцентъ и законно установенитѣ общински даждия въ Княжеството.

2) Спиртнитѣ питиета, солта, барутътъ, тютюньтъ и всички други стоки, които споредъ законитѣ на Княжеството се облагатъ съ акцизъ или съ монополъ, освѣня

прѣдвиденитѣ въ първия пунктѣ облагания, плащатъ още и слѣдуютѣ се отъ специалнитѣ закони за тѣхъ даждия.

3) Българскитѣ земни или индустриални произведения, които се внасятъ въ Англия, ще плащатъ сжщитѣ права или такси, на които сж подложени симиларнитѣ произведения на най-облагоприятствуванитѣ народи.

4) Настоящата спогодба влиза въ дѣйствиe отъ 1 Януарий 1890 година и ще има сила до 1-ий Януарий 1891 година. Ако тя не се денонсира, отъ една отъ договоряющитѣ са страни, до 1 Октомврий 1890 год., ще има сила до 1-ий Януарий 1892 година.

Заповѣдваме настоящий Указъ да се внесе на одобрение въ най-близката сессия на Народното Събрание.

Исполнението на настоящий Указъ възлагаме на Нашитѣ Министри на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията и на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 13/25 Декемврий 1889 година.

На първообразното съ собствената на НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО ржка подписано :

„ФЕРДИНАНДЪ.“

Приподписали: Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията Д-ръ Странски и Министръ на Финанситѣ Ив. Салабашевъ.

Съ първообразното вѣрно:

Началникъ на Отдѣлението (под.) А. А. Храновъ.“

Вторийтъ докладъ има слѣдующето съдържание: (Чете)

„На първообразното съ собствената ржка на НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО написано

„одобрѣно: ФЕРДИНАНДЪ.“

Докладъ до НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО Княза № 17,561.

Господарю!

На основание закона за сключаване търговски договори съ другитѣ държави отъ 17-ий Декемврий 1887 год. и съгласно постановлението на Министерския Съвѣтъ отъ 30 Априлъ т. год., протоколъ № 29, имаме честь най-покорно да молимъ ВАШЕ ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО, да благоволите, чрезъ подписването тукъ приложеный Указъ, да утвърдите направената търговска спогодба между България и Германия, сключена съ размѣнение на ноти между Министра на Външнитѣ работи и Исповѣданията и Германский Дипломатически Агентъ и Генераленъ консулъ въ София Г. Вангенхаймъ.

Сме Господарю, на ВАШЕ ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО най-покорни служители и вѣрни поданници.

На първообразното подписали: Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията Д-ръ Странски и Министръ на Финанситѣ Ив. Салабашевъ.

25 Май 1890 год., Ст. София.

Съ първообразното вѣрно:

Началникъ на Отдѣлението: (под.) А. А. Храновъ.“

При тоя докладъ съществува въ прѣписъ и указътъ на НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО, подъ № 89, съ слѣдующото съдържание: (Чете)

„У К А З Ъ

№ 89.

НИЙ ФЕРДИНАНЪ I,

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По прѣдложението на Нашитѣ Министри на Външнитѣ Работи и Исповѣданията и на Финанситѣ, прѣдставено Намъ съ докладътъ имъ отъ 25 того подъ № 17,561, възъ основание законътъ за сключване търговски договори съ другитѣ държави отъ 1887 год. и съгласно постановлението на Министерский Съвѣтъ отъ 30 Априлий т. година протѣколь № 29

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Утвърждаваме слѣдующата търговска спогодба между България и Германия сключена съ размѣнение на ноти между Наший Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията и Германский Дипломатический Агентъ и Генераленъ консулъ въ София както слѣдва:

1) Германскитѣ стоки, които се внасятъ въ България, ще се таксиратъ съ гласно търговската спогодба, сключена между България и съединеното кралство на 14/26 Ноемврий 1889 година и утвърдена съ указътъ Ни отъ 13-й Декемврий подъ № 259, до истичанието на сжщата спогодба.

2.) Българскитѣ земни или други индустриални произвѣдения, които се внасятъ въ Германия, ще плащатъ сжщитѣ права или такси, на които сж подложени произвѣденията на най-облагоприятствуваната страна.

3.) Настоящата спогодба влиза въ дѣйствието отъ 4 Май т. година.

Заповѣдваме настоящий Указъ да се внесе на одобръние въ най-близката сессия на Народното Събрание.

Исполнението на настоящия Указъ възлагаме на Нашитѣ Министри на Външнитѣ Работи и Исповѣданията и на Финанситѣ.

Издаденъ въ гр. Вратца на 26-ий Май 1890 година.

На първообразното съ собствената на НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО рѣчка подписано:

„ФЕРДИНАНДЪ.“

Приописали: Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията Д-ръ Странски и Министръ на Финанситѣ Ив. Саллабашевъ.

Съ първообразното вѣрно:

Началникъ на Отдѣлението (под.) А. А. Храновъ“.

Третиятъ докладъ носи № 34024 и има слѣдующето съдържание: (Чете)

„На първообразното съ собствената на НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО рѣчка написано:

„одбрѣно ФЕРДИНАНДЪ.“

Докладъ до НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО Княза № 34024.

Господарю!

На основание закона за сключване търговски договори съ другитѣ държави отъ 17-й Декемврий 1887 година и съгласно постановлението на Министерския Съвѣтъ, отъ . . . Септемврий текущата година, протоколъ № . . . имаме честъ да молимъ ВАШЕ ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО, да благоволите, чрезъ подписващото тукъ приложенъ Указъ, да утвърдите направената търговска спогодба между България и Франция, сключена съ размѣнение на ноти между Министра на Външнитѣ Работи и Исповѣданията и Французскій Дипломатически Агентъ и Генераленъ Консулъ въ София Господанъ Ланелъ.

Сме, Господарю, на ВАШЕ ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО най-покорни служители и вѣрни поданици.

Подписали: Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията С. Стамболовъ и Министръ на Финанситѣ Георги Живковъ.

Вѣрно съ първообразното:

Началникъ на Отдѣлението: (под.) А. А. Храновъ.

2 Октомврий 1890 г., Ст. София“.

При тоя докладъ има Указъ подъ № 164 съ слѣдующото съдържание: (Чете)

„У К А З Ъ

№ 164.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I,

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По прѣдложението на Нашитѣ Министри на Външнитѣ Работи и Исповѣданията и на Финанситѣ, прѣдставено Намъ съ докладъ имъ отъ 2-й Октомврий подъ № 34024, възъ основание законътъ за сключване търговски договори съ другитѣ държави отъ 1887 г. и съгласно постановлението на Министерскій Съвѣтъ отъ . . . . . текущата година подъ № . . . . .

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Утвърждаваме слѣдующата търговска спогодба между България и Франция, сключена съ размѣнение на ноти между Наший Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията и Французскія Дипломатически Агентъ и Генераленъ Консулъ въ София, както слѣдва:

1) Французскитѣ и Швейцарски стоки, които се внасятъ въ България, ще се таксиратъ съгласно търговската спогодба, сключена между България и Съединеното Кралство на ¹⁴/₂₆ Ноемврий 1889 година и утвърдена съ Указътъ Ни отъ 13 й Декемврий подъ № 259 до истичанието на сжщата спогодба.

2) Българскитѣ земни или индустриални произведения, които се внасятъ въ Франция и Швейцария, ще плащатъ сжщитѣ права или такси, на които сж подложени произведенията на най-благоприятствуваната страна.

3) Настоящата спогодба влиза въ дѣйствието отъ „ . . . . . “
 Датата на влизането въ дѣйствието този договоръ, г-да, прѣдставители ѝ
 нѣма, текущата година. (Чете):

„Заповѣдваме настоящий Указъ да се внесе на одобрене въ най близката сесия
 на Народното Събрание.

Исполнението на настоящий Указъ възлагаме на Нашитѣ Министри на Вън-
 шнитѣ Работи и Исповѣданията и на Финанситѣ.

Издаденъ въ г. Пловдивъ на 6-й Октомврий 1890 год.

На първообразното съ собствената на НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО
 ржка подписано

„ФЕРДИНАНДЪ.“

Приподписали: Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията С. Стам-
 боловъ и Министръ на Финанситѣ Георги Живковъ.

Вѣрно съ първообразното:

Началникъ на Отдѣлението: (под.) А. А. Храновъ“.

Четвъртиятъ докладъ има слѣдующото съдържание: (Чете)

„На първообразното съ собствената на НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО
 ржка написано:

„одобрѣно ФЕРДИНАНДЪ.“

Докладъ до НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО Княза № 35,961.

Господарю!

На основание закона за сключване търговски договори съ другитѣ държави
 отъ 17-й Декемврий 1887 год. и съгласно съ постановлението на Министерский
 Съвѣтъ отъ 29-й Септемврий т. г., протоколъ № 58, най-покорно молимъ ВАШЕ
 ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО, да благоволите, чрезъ подписването на приложенъ тукъ
 Указъ, да утвърдите направената търговска спогодба между България и Австро-
 Венгрия, сключена съ размѣнение на ноти между Министра на Външнитѣ Дѣла и Исто-
 вѣданията на Княжеството и Управляющий Австро-Венгерското Агентство и Гене-
 рално Консулство въ София Господина Графа Л. Старженски.

Сме, Господарю, на ВАШЕ ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО най-покорни служители
 и вѣрни поданници.

На първообразното подписали: Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията:
 С. Стамболовъ и Министръ на Финанситѣ: Георги Живковъ.

Ст. София, 16 Октомврий 1890 година.

Съ първообразното вѣрно:

Началникъ на Отдѣлението: (под.) А. А. Храновъ“.

Къмъ този докладъ е приложенъ Указъ подъ № 176 съ слѣдующето съдържаніе: (Чете).

„У К А З Ъ

№ 176.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I,

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По прѣдложението на Нашитѣ Министри на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията и на Финанситѣ, прѣдставено Намъ съ докладътъ имъ отъ 16-й того подъ № 35961, възъ основание на закона за сключване тѣрговски договори отъ 17 Декември 1887 година и съгласно постановлението на Министерскій Сѣвътъ отъ 29-й Септември текущата година, протоколъ № 58.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ :

Утвърждаваме слѣдующата тѣрговска спогодба между България и Австро-Венгрия, сключена съ размѣнение на ноти между Нашия Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията и управляющій Австро-Венгерското Дипломатическо Агенство и Генерално Консулство въ София Г-на Графа Л. Старженски, както слѣдва:

1) Всички Австро-Венгерски стоки, а също и ония, които произлизатъ отъ другитѣ территории, принадлежачи на Австро-Венгерскія митнически съюзъ, при внасянието имъ въ България ще се облагатъ съ такива даждия, съ каквито се облагатъ произведенията на най-облагоприятствуваната държава;

2) Българскитѣ стоки и произведения, които се внасятъ въ Австро-Венгерската монархия, ще се облагатъ съ същитѣ мита и такси, както и произведенията на най-облагоприятствованнитѣ народи.

3). Настоящата спогодба встъпва въ дѣйствиe отъ 25/7 ^{Юли}_{Юли} 1890 година и ще има сила до 1-й Януарий 1892 година.

Заповѣдваме настоящій Указъ да се внесе на удобрѣние въ настоящата сессия на Народното Събрание.

Исполнението на настоящій Указъ възлагаме на Нашитѣ Министри на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията и Финанситѣ.

Издаденъ въ София на 13/25 Октомври 1890 год.

На първообразното съ собственната на НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО ржка подписано:

„ФЕРДИНАНДЪ“.

Приподписали: Министръ на Външнитѣ Дѣла: С. Стамболовъ и Министръ на Финанситѣ: Георги Живковъ.

Съ първообразното вѣрно:

Началникъ на отдѣлението: (под.) А. А. Храновъ“. (Ржкоплѣскания).

Прѣдсѣд.: Какъ желае Нар. Събрание, въ Финансовата Комиссия ли да се испроводятъ тѣзи книжа, или да се турятъ на дневний редъ? (Гласове: Въ Финансовата Комиссия да се проведатъ). Който не желае да се испроводятъ въ Финансовата Комиссия, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи, ще се испроводятъ въ Финансовата комиссия.

Постъпило е, г-да прѣдставители, друго едно съобщение отъ г-на М-ра на Финанситѣ, което г-нъ секретарьтъ ще прочете.

Секр. Костовичъ: (Чете):

„Министерство на Финанситѣ, Отд. за прѣжитѣ даждия, № 38647, Ноемврий 7-й день, 1890 г., гр. София.

Господину Прѣдсѣдателю на VI-о Обикн. Нар. Събрание тукъ.

Въ повѣренното ми Министерство има постъпили прѣписки, съ които се иска опрощаванието на сумми, дължими за разни даждия отъ лица, които притѣжаватъ недвижими имоти, отъ които не се получава никакъвъ доходъ.

Понеже закона не допуша опрощаванието даждията на подобни, както въ горния случай, лица, които иматъ повече имоти освѣнъ изрично казанитѣ въ чл. 355 отъ Врѣмешнитѣ правила за устройството на сѣдебната частъ въ България, то за това имамъ честь да Ви помоля, господине Прѣдсѣдателю, да поднесете на благоусмотрението на г-да прѣдставителитѣ изложеното по-долѣ въ кратце съдържане на горнитѣ прѣписки:

1. Сливенската Окр. Постоянна Комиссия, съ постановление отъ 17-й Октомврий т. г. подъ № 114, ходатайствува да се опростятъ на Зафира Стоянова отъ с. Хамбарлий, К. Агачска околия, наложени на мъжъ ѝ, който се поминалъ, даждия, за 1887 г.: десѣтъкъ 19 л. 06 ст., емлякъ 10 л. 95 ст. и за 1888 г.: десѣтъкъ 59 л. 35 ст., лозя 15 лева 34 ст., емлякъ 10 л. 95 ст. и серчимъ 1 л. 20 ст., понеже Стоянова се намирала въ съвсѣмъ бѣдно положение, та не можала да се наплати, при всячко, че притѣжавала около 35 уврата ниви, но послѣднитѣ не били обработвани. Освѣнъ това тя се грижала за прѣхраната на своето дѣте и за други двѣ сирачета, останали отъ покойния ѝ синъ.

2. Вратчанската Окр. Постоянна Комиссия съ постановление отъ 25 й Юлий т. г. подъ № 88 моли да се опростятъ слѣдующитѣ сумми, наложени върху разни даждия за 1877, 78—1888 и 1889 год. въ Вратчанската околия, а именно: на гр. Вратца за 1877/87 г. десѣтъкъ 6384 л. 55 ст., поземеленъ налогъ и абонаментъ отъ лозята 6485 л. 01 ст., емлякъ 2070 л. 65 ст., темегуатъ 538 л. 92 ст. и серчимъ 3 лева; и за 1888 г.: поземеленъ налогъ и абонаментъ отъ лозята 596 л. 52 ст. и емлякъ 280 л. 74 ст.; на с. Бѣла-Русска, за 1877/87 г.: десѣтъкъ 6 л. 24 ст., лозя 12 л., емлякъ 14 л. 40 ст.; за 1888 год.: десѣтъкъ 5 лева 32 ст., лозя 12 л., емлякъ 4 л. 80 ст. и за 1889 год.: емлякъ 4 л. 80 ст. и лозя 12 л.; на с. Власатица за 1877/87: лозя 8 л. 93 ст., емлякъ 4 л. 50 ст.; за 1888 год.: емлякъ 4 л. 20 ст.; на с. Краводеръ за 1877/87 год.: десѣтъкъ 494 л. 09 ст., лозя 541 л. 84 ст., емлякъ 612 л. 42 ст., серчимъ 14 л., патентъ 30 л.; за 1888 год. десѣтъкъ 108 л. 52 ст., лозя 95 л. 70 ст., емлякъ 220 л. 55 ст. и за 1889 г.: емлякъ 121 л. 34 ст.; на с. Пудрия за 1877/87 г.: десѣтъкъ 181 л. 25 ст., лозя 63 л. 15 ст., емлякъ 109 л. 30 ст., серчимъ 3 л.;

за 1888 г.: десѣтъкъ 37 л. 60 ст., лозя 16 л. 25 ст., емлякъ 23 л. 45 ст.; и за 1889 год.: емлякъ 23 л. 45 ст.; на с. Уровене за 1878/87 г. десѣтъкъ 28 л. 20 ст., лозя 4 л. 80 ст., емлякъ 23 л. 70 ст.; за 1888 г.: десѣтъкъ 9 л. 15 ст., лозя 2 л. 25 ст., емлякъ 7 л. 90 ст. и за 1889 год.: емлякъ 7 л. 90 ст.; и на с. Кривоцолъ, за 1877/87 година: десѣтъкъ 309 л. 69 ст., лозя 48 л. 59 ст., емлякъ 176 л. 22 ст., серчимъ 1 л. 20 ст., бегликъ 9 л.; за 1888 г. десѣтъкъ 42 л. 80 ст., емлякъ 34 л. 45 ст., и за 1889 год.: емлякъ 34 л. 35 ст. и лозя 6 л. 58 ст. Тѣзи сумми дължали лица, притежающа по нѣколко недвижими имоти, които не били обработвани по причина, че нѣкои отъ тия даноплатци били изсѣлени неизвѣстно гдѣ и измрѣли, като оставили вдовици съ малолѣтни дѣца, та нѣмало кой да се грижи за обработванieto на тия имоти. Други пъкъ, ако и да ги обработвали, едва ли можали да получаватъ възнаграждение за трудътъ си, тѣй като, споредъ горното постановление, имститѣ имъ били отъ съвсѣмъ долно качество.

3. Ст.-Загорската Окр. Постоянна Коммиссия съ постановление отъ 3-й Февруарий т. г., подъ № 63, моли да се опростятъ слѣдующитѣ се даждия на нѣкоя си баба Димчовица, а именно: за 1879/86 год. абонаментъ 1 л. 87 ст., за 1887 г. десѣтъкъ 90 ст, абонаментъ 3 л. и за 1888 г. тоже абонаментъ 3 л., всичко 8 л. 77 ст., която сума нѣмало възможностъ да се събере, понеже Димчовица била глухо-нѣма и съ едно дѣте, за прѣхраната на което едва ли искарвала отъ прихода на имота си, който състоялъ отъ 20 $\frac{1}{2}$ уврата ниви и едно лозе.

4. Английскій въ Варна Вице-Консулъ, г. А. Г. Брофи съ прошение отъ 21-й Априлий т. г. до повѣреното ми Министерство моли да му се прѣснематъ отъ кадастра за 1882 г. до 1885 год. 1343 л., наложени върху имотитѣ му, нахождани се въ с. Къзълджикъ, Айтоска околия, тѣй като при опрѣдѣлението селскитѣ оклади Общинското Управление било оцѣнило тия имоти по-скжпо отъ ония, притѣжавани отъ селянитѣ въ казаното село, при всичко че неговитѣ ниви не били отъ пд добро качество, но напротивъ пд-долни отъ селскитѣ. Обаче тая му просба азъ не можахъ да взема подъ внимание, по причина че той не билъ се оплаквалъ за това въ опрѣдѣления въ тогавашнитѣ закони срокъ. Просителътъ недоволенъ отъ това, на ново съ прошение отъ 11-ий Августъ т. г. моли, щото тоя въпросъ да се внесе на разглеждане въ Нар. Събрание.

(Под.) Министръ: Хр. Бѣлчевъ“.

Прѣдсѣд.: Какъ жѣлае Нар. Събрание да се направи съ прочетеното отношение за опрощаване нѣкои даждия — на Финансовата Коммиссия ли да се прѣпроводи, или на дневний редъ да се тури? (Гласове: Въ Финансовата Коммиссия да се проводи).

Хр. Векиловъ: Г-да прѣдставители! Зарадъ това нѣщо има да кажа, че нѣма нужда да се прѣпраца въ Финансовата Коммиссия. Финансовата Коммиссия нѣма какво да изучава по тѣзи книжа. Вий чухте, г-нъ секретарьтъ самъ каза, че еди-коя Окр. Пост. Коммиссия опростила на еди-коя-си вдовица 5 лева, зарадъ туй, че нѣмала нито петъ пари и нѣма отъ гдѣ да ги исплати. Значи, въпросътъ самъ по себе си е рѣшенъ. На еди-кое-си село да се простятъ толкозъ и толкозъ, за-

щото хората били бѣдни и нѣмали съ какво да се исплатятъ. Това само по себе си се разбира и азъ мисля нѣма нужда да се прѣпираща това въ Фин. Комисия, а да се простятъ още сега тѣзи даждия, защото почитаемото М-во на Финанситѣ е испитало всичко по тѣзи недобори, и слѣдователно трѣбва да се опростятъ.

Дим. Кознички: Г-да прѣдставители! Азъ нѣма да се съглася, нито вѣрвамъ, че и вий ще се съгласите съ прѣдложението на г-на Векилова. Тукъ вий чухте, спомѣнаха се сумми по 6 по 8 и т. н. хиляди лева. Може би дѣйствително да иматъ право хората да имъ се простятъ даждията, но не е пакъ злѣ, ако се завземе комисията да прѣгледа въпросътъ и да го изучи по-добрѣ. Може да стане нужда да се направятъ нѣкои справки и единъ день да ни докладватъ отъ трибуната, да опростимъ тѣзи даждия. Ако, по прѣдложението на г-на Векилова, започнемъ туку тѣй съ едно прочитание да приемаме и опрощаваме даждията, може да направимъ грѣшка — може би да опростимъ нѣкои пари, които не би трѣбвало да опрощаваме. Заради това, азъ прѣдлагамъ контра-прѣдложение, противъ онова на г-на Векилова и моля да се проведи това отношение въ Финансовата Комисия. (Гласове: Прието).

Коста Диновъ: Г-да прѣдставители! Щѣхъ да кажа това, въ допълнение думитѣ на г-на Кознички, че дѣйствително не може това тѣй да се приеме, защото подобни въпроси може да се случатъ и други, и единъ нѣтъ прѣкарано туй, безъ да се праща въ Фин. Комисия, ще бѣде тогава трудно да се прѣпирачатъ и другитѣ. Освѣнъ това, има да кажа на г-на Векилова, че не сж суммитѣ по 5 и 10 лева и че има въпросъ за нѣкой консулъ, който заявилъ, че неговитѣ земи не били добри и пр. Тѣзи въпроси трѣбва да се изучатъ отъ комисията, която ще ни ги докладва, а пѣкъ ний и да се забавимъ три четири дена по-късно съ този въпросъ, но пѣкъ ще го рѣшимъ по-справедливо. Заради това, азъ съмъ съгласенъ да се прѣпирати тозъ въпросъ въ Фин. Комисия.

Прѣдсѣд.: Понеже другъ никой не иска да говори по тозъ въпросъ . . . Думата има г-нъ Векиловъ.

Хр. Векиловъ: (Гласове: Исчерпанъ е въпросътъ!). Г-да прѣдставители! Тукъ се ражда единъ въпросъ. Съ испращанието на тѣзи книжа не ще се върви отъ едно мѣсто на друго, но ще стоимъ на едно и сжщото мѣсто. Ще испратимъ книжата въ комисията. Но вий видѣхте, какво се каза отъ г-на секретаря, че Финансовото М-рство е изучило въпросътъ здраво и се е основало на постановленията на постояннитѣ комисии, а тѣй сжщо и чрѣзъ своитѣ органи е знаало, че тия хора не сж въ положение да исплатятъ тѣзи пари. Заради това е внесло М-рството тукъ въпросътъ, защото само Нар. Събрание е компетентно да опрощава данѣци. Азъ не съмъ противъ да се испроводятъ книжата и въ комисията, но ще видите, че подиръ 5—6 дена пакъ ще се върнатъ отъ комисията тукъ безъ никакви обяснения. Работата ще стане далъ Колю зелъ Колю. Комисията ще искаже мнѣние да се опростятъ даждията.

Азъ исказахъ своето мнение. Ако щете, приемете го, ако не щете, отхвърлете го. Ако искате, пращайте бумажитѣ въ комисията, менѣ не ме врѣди това нѣщо.

Прѣдсѣд.: По реда си иде прѣдложението на г-на Векилова, което ще дамъ на вотирание. Който приема прѣдложението на г-на Векилова, да си вдигне ржката. (Меншество). Малцина вдигатъ, значи не се приема.

По реда си иде прѣдложението на г-на Къзнички, което се състои въ туй: настоящето съобщение отъ г-на М-ра на Финанситѣ да се испрати въ Финансовата Комиссия. Който не приема прѣдложението на г-на Кознички, да си вдигне ржката. (Меншество). Малцина вдигатъ, приема се.

Бюрото съобщава на г-да прѣдставителитѣ, че е дало отпускъ за 5 дена, начиная отъ днесъ, на Кюстендилския прѣдставителъ, г-на Геор. Диновъ.

Дневний редъ е исчерпанъ. Има ли нѣкой отъ г-да прѣдставителитѣ да направи прѣдложение за дневний редъ на идущето засѣдание?

П. Зографски: Г-да прѣдставители! До колкото зная, още нѣмаме материялъ, съ който да се завземе Събранието да работи. Азъ мисля, че както днесъ прѣкарахме, така може би и идущето засѣдание ще прѣкараме, защото, до колкото зная и за идущето засѣдание не ще има приготвено нищо. Като зная отъ друга страна, че прошегарната комиссия е прѣтрупана съ твърдѣ много прошения, които отъ двѣ години насамъ чѣкатъ своитѣ рѣшения, азъ съмъ на миѣние и прѣдлагамъ, ако се съгласите, да се приеме, щото въ идущето засѣдание да разгледваме прошения. (Гласове: Прието!)

Прѣдсѣд.: Г-нъ Зографски прави прѣдложение, щото въ идущето засѣдание да се разискватъ прошения. Г-нъ Векиловъ има думата.

Хр. Векиловъ: Азъ не можъ да се съглася съ прѣдложението на г-на Зографски, тъй като има правилникъ. Въ нашия правилникъ ясно е указанъ деня, въ който се разглеждатъ прошения. Никой не е виновенъ, че нѣкой комиссия не била готова за докладване. Комисситѣ се избиратъ и съгласно закона трѣбва да работятъ.

П. Зографски: Г-нъ Векиловъ, мисля нѣма право да ми оспорява съ правилника, защото правилникътъ ясно казва, че Народното Събрание рѣшава, кога да има засѣдание и какво да рѣшава. Съгласно правилникътъ, слѣдователно, азъ правя това прѣдложение и моля да се приеме.

К. Попповъ: Г-да прѣдставители! Азъ напълно се съгласявамъ съ миѣнието на г-на Зографски, тъй като въ правилника ясно е казано. Нѣма защо да искаме отлагание, когато комиссията е прѣтрупана съ прошения и не ще можемъ да ги разгледаме до края на сесията.

Коста Диновъ: Азъ ще отговоря само на г-на Векилова, че той много криво е разбралъ прѣдложението на г-на Зографски и каза: кой е виновенъ на Прошегарната Комиссия като не е била подготвена? (Векиловъ: Съжالياвамъ че не си чулъ.) Не е тъй. Комиссията е подготвила работа, колкото трѣбва, а понеже не може освѣнъ въ сжбота да докладва прошения, то за туй г-нъ Зографски прѣдлага да се разглеждатъ и въ другитѣ засѣдания. Въ правилника тоже не е забѣлѣжено това, тъй щото азъ подържамъ прѣдложението на г-на Зографски.

Марко Марковъ: На дневний редъ да се тури и това, щото ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които не сж дали клѣтва, да даджтъ такава.

Д. Кознички: Азъ само това има да кажа, г-да прѣдставители, да се тури на дневний редъ докладъ отъ разни комисии и ако нѣма да докладватъ други, тогава трѣбва непрѣменно да се приеме прѣдложението на г-на Зографски; защото дѣйствително има много прошения стоятъ отъ двѣ години недокладвани и комисията е готова всѣкога, даже, ако искате, три пкти въ недѣляга да ви докладва. Така щото, прѣдложението на г-на Зографски е на мѣстото си и азъ съмъ съгласенъ. Затова да се каже: докладъ на разни комисии, може би комисиигѣ по законитѣ да докладватъ.

Ив. Цвѣтковъ: Азъ прѣдлагамъ да се тури на дневенъ редъ, докладъ на финансовата комиссия, понеже ще бжде въ състояние въ идущото засѣдание да докладва.

Ив. Стойновъ: Г-да прѣдставители! Истина г-нъ Векиловъ възстана противъ прѣдложението на г-на Зографски, да имаме за идущето засѣдание докладване на прошения. Но, азъ питамъ, не сме ли ний тѣзи, които направихме правилника? Не сме ли ний тѣзи, които можемъ да рѣшимъ, като нѣмаме работа, да работимъ? Споредъ мене, най-умѣтно бѣше прѣдложението на г-на Кознички, който каза да се турне на дневенъ редъ *доклади на разни комисии*, и въ тия нека се съвпада и докладгѣт на прошетарната комисия. Разъ казано *докладъ на разни комисии*, може и комисията по М-рството на Вжтр. Дѣла и Финансовата, па и прошетарната комисия да докладватъ и, въ такъвъ случай, ще можемъ да разгледаме онова голѣмо количество прошения, което е бомбардирало Прошетарната Комисия. Азъ мисля, че ще бжде по-хубаво единъ день да се очистятъ тѣзи прошения, защото ни оставатъ всичко още 4 сжбботи. Така щото, азъ вѣрвамъ, че вий всички ще се съгласите съ прѣдложението на г-на Зографски, за да се има прѣдъ видъ въ случай на нѣмание друга работа, да се докладватъ прошения.

Хр. Векиловъ: Г-да прѣдставители! Азъ нѣма да оспорявамъ друго, само ще кажа на г-да прѣдговорившигѣ да прочетятъ по съ внимание чл. 1-й отъ правилника, па тогава да дрѣнкаме бабини деветини. Защото не съмъ противъ това, че прошенията трѣбва да се докладватъ, но имаме опрѣдѣленъ день. Само тогава, когато не е готова друга комисия, разбирамъ да минжтъ и прошенията, но да отредимъ идущето засѣдание да се докладватъ прошения, това не го разбирамъ, защото имаме единъ опрѣдѣленъ день за прошения. Сега друго е, ако Нар. Събрание земе рѣшение съгласно 1-й чл. отъ правилника, че въ еди-кой день, понеже нѣма работа, ще се докладватъ прошения, но тогава трѣбва съгласно правилникгѣт да се направи едно прѣдложение, подписано отъ 20 души и тогава да се внесе въ Нар. Събрание, но не сега. Затова моля Нар. Събрание да се съгласи съ моето прѣдложение, което е съгласно правилника.

П. Зографски: Г-да прѣдставители! Нѣма да нарушимъ никакъ правилника. Азъ съжелявамъ, че г-нъ Векиловъ тѣй криво разбира правилника. Азъ ще по права моего прѣдложение. (Векиловъ: Прочетете го). Да го прочетж. Въ сжботата не можгѣт да се разгледватъ други въпроси, а въ другъ день можгѣт да се разгледватъ прошения. Вотъ, туй казва правилника. Моето прѣдложение поправамъ тѣй: за идущето засѣдание, освѣнъ доклада на другитѣ комисии, въ тѣзи комисии да влиза и доклада на Прошетарната Комисия. Ако нѣма отъ друга комисия

докладване, то да докладва Прошетарната Комиссия. Прѣдлагамъ не само за идущето засѣданіе, но въобще когато нѣма Събранието работа да се занимава, то да докладва Прошетарната Комиссия (Гласове: Приема се). (Други гласове: Да се гласува). Моля да се гласува.

К. Попповъ: Г-да прѣдставители! Азъ нѣмамъ нищо противъ прѣдложението на г-на Зографски и моля да се произнесе Събранието, да ли е компетентно да земе рѣшение, да разглежда прошения всѣки день, или да се произнесе, че не е компетентно.

Прѣдсѣд.: Понеже другъ никоѣ не иска да говори върху прѣдложението на г-на Зографски, ще го туря на гласуване.

Който не приема прѣдложението на г-на Зографски, щото въ идущитѣ засѣдания на Нар. Събрание, ако нѣма готови доклади отъ другитѣ комисии, да се разгледватъ прошения, да си вдигне ржката. (Никоѣ не вдига). Приема се.

За идущото засѣданіе ще имаме на дневенъ редъ: доклади отъ разни комисии и прѣдложението на г-на Марковъ — даване клѣтва отъ ония прѣдставители, които още не сж дали такъва.

Засѣданието се закрива.

(Зекрито въ 3 часа и 20 минути слѣдъ пладнѣ).

Прѣдсѣдатель: П. Славковъ.

Подпрѣдсѣдатели: { Д. Петковъ
И. Антоновъ

Секретари:	{	И. Халачевъ	Я. Руселиевъ
		Захар. Градинаровъ	Хр. Благоевъ
		Я. Д. Матакиевъ	Я. Попповъ
		Д-ръ Стояновичъ	Ив. Бешевлиевъ
		Д-ръ Сарживановъ	Кефаловъ
		Георгий Пеневъ	Иовъ Титоровъ
		М. Милевъ	Ст. Х. Калчевъ
		Х. Лѣкарский	К. Костовичъ

Ревизоръ на Стенографическото Бюро: Д. Иовевъ